

σημείωμα για την έκδοση

Η καταγραφή και η ματιά. Ο φωτογράφος Σωκράτης Μαυρομαμάτης πραγματεύεται στο άρθρο του τη σχέση ανάμεσά τους. Η καταγραφή είναι υποχρεωτική και είναι η αφορμή. Η ματιά αναδεικνύει τις διαχρονικές αξίες. Περίσσιο λυρισμό μπορεί ν' ανιχνεύσει κανείς και στις εικόνες και στις λέξεις του. Λυρισμό, όμως, που συμβαδίζει με την αρτιότητα στη δομή.

Οι υφές, δηλαδή η αλήθεια στο φως. Μέσα από τις εικόνες του, ανακαλύπτουμε τις υφές, όπως όταν επισκεπτόμαστε έναν αρχαιολογικό χώρο και όλη τη διαφορά απ' το να βλέπουμε μια φωτογραφία την κάνει το γεγονός ότι μπορούμε επιτέλους ν' αγγίξουμε τα περίφημα μάρμαρα.

Μας δείχνει τα μάρμαρα με τις πληγές τους. Μας δείχνει την ηλικία τους. Η πέτρα μοιάζει σαν να 'χει εκραγεί, σαν να 'χει τρέξει νερό από μέσα της. Σαν να 'χει αλλάξει η ύλη της, να 'χει μετουσιωθεί. Οι χαρακτηριστικές των αρχαίων τεχνιτών, τα ίχνη τους βρίσκονται ξαφνικά μπροστά μας και μαζί με την απόσταση στον χώρο μηδενίζεται και η απόσταση στον χρόνο.

Η ματιά του φωτογράφου, εκτός από τα μνημεία, αναδεικνύει εξίσου τη σωστική παρέμβαση του σύγχρονου ανθρώπου σε αυτά, γεφυρώνοντας το παρελθόν με το παρόν. Οι αιώνιες πέτρες που στέκουν παθητικά και ο άνθρωπος, με την προσωρινή φύση του και τον ενεργητικό ρόλο που καλείται να παίξει για να τις βοηθήσει να συντηρηθούν μέσα στον χρόνο, βρίσκονται σε αντιπαράβολή. Υπέροχη, αγαπτική γειτνίαση.

Δ. Σχοινιά